

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 261**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2609

Falun Dönr. 30/10. 1917

Käraste !

Detta är ju en präktig och ny skrivmaskin, men den har inte fullt

samma system, som Mårbacka-maskinen, så att jag skriver med en stor osäkerhet.

Nå det skall väl snart ge med sig. Jag börjar finna ut hur det skall vara.

Det är en massa tecken tre på varje tangent, och det ger en ju att tänka på.

Jo i går morgse blev jag väckt klockan halv åtta, för en del

av mina sängkläder skulle gå till Falun, och packhästen var kommen.

Det var inte annat att göra utan jag måste upp. Det gick ju, men då vi hade alltklart och diskat och packat, så var klockan ännu inte

nio. utan Fröken och jag sutto i tamburen på Mårbacka med alla fönster

försatta och väntade såsom skulle vi ha suttit i en väntsal. En kvart

över nio kommo Heenrik och Lillan, och hon tyckte allt, att det såg

så mågkvärdigt ut i rummen. Hon fick se i min resväska, hon kan aldrig

upphöra att njuta av det nöjet och så hjälpte hon oss ju igenom till

vagnen kom. Det är allt en lustig unge, som absolut inte förstår sig

på dockor, som hon borde älska, men allt som hon kan gräva i och

plocka upp och lägga ner. Det tycker hon om. Jag börjar nästan tro,

att det var med full avsikt, som hon kastade din docka i trappan i som-

ras. Hon tyckte nog inte om henne. De små porslinskopparna därimot

tycker hon om. Hon satt i söndags, då Ellen hade avskedskafferep för

oss och drack mycket andäktigt ur de små kopparna. Vi hade ett otäckt

väder på ditvägen en kall, rå dimma, tungt väglag. Värmland visade sig

ingalunda älskvärt. Falun lika litet. Här föll våt snö i stora massor

i går, då jag kom fram. Resan gick alldeles som vanligt, god fart,

värme och ljus och gott utrymme på tåget. Jag köpte en liten bok om

Kerenski . Fröken satt och stickade, och alltgled framåt utan tecken till ofärdstider. Snart blir det dock annat av. Det utmärkta Sunnetåget, som går halv tolv blir indraget, och då måste man nog sitta halva dagen i Kil för att vänta. Varför man nu alltid skall dra in just de bästa tågen?

Vid stationen mötte Valborg och härhemma fanns Gerda med två jungfrur och hade lagat i ordning en alldeles utmärkt supé . Hon hade också bäddat våra sängar och hade ställt så, att vi hade det någorlunda bekvämt. Varmt var det ju , och jag önskar bara, att jag kunde lassa hela huset på en flygare och lägga det i Östra Emtervik. Gerda har magrat ganska mycket, det är på allt sätt fördelaktigt, men nog syns det , att hon har slitit ont. Hon är nu så förtjust i Will, man ser nog , att han kommer mit hennes hjärta mycket nära. Flickan därhemma är inte så hennes hjärtas barn. Men gossen var visst så snäll och god och tålig, och så är han mycket väcker. Märta hade varit och hemtat gossen för en vecka sedan.

Hon var frisk och kry tyckte Gerda , så nöjd med allt hos dem och även nöjd med deras egen ställning. Staten skulle bestå flyttning för familjer och möbler , så nu skulle de få ner sitt bohag till Ronneby och där bodde de alldeles förstklassigt. Men inte förr kom Marta till Stockholm till sin egen mamma förrän hon blev sjuk och måste gå till läkare. Denne sade , att hon hade blivit smittad av Wills baciller i våras, då han var så sjuk . De hade gått ner i luggarna och nu hade hon äggvita och allt möjligt. Jag undrar om det kan vara så. De höllo ju nu på att få det bra. Birger tjänar nu omkring åttatusen årligen. Det skulle ju räcka. Om bara inte sjukdom kommer till och förstår allt för dem.

Valborg bor ännu så länge hemma hos sig. Hennes Augusta är nått och jämt oppe ur sängen. Nu skall hon jämte en sköterska resa till ett sjukhem i Rättvik. Ja , när tjänare bli sjuka , det är då det värsta av allt.

I går , när jag började min resa på morgonen hade tyska tagit 30000 italienska fångar, innan middagen hade de 60000 och i den

sista timningen 100000. Ja, vad skulle de med att göra .? ett handskas så ovarracit med ett så fint land!

Ja, mycket hem glädje har alla familjemedlemmar. Dylit och släpser minns sin
han. Men jag hade gämnat härt William. Alvan, som var här i dardslags.
den var. Det gatt avskan odyg oliv skina.